

MPSV žádá prověření postupu soudů v případě dětí Krajníkových

Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) odeslalo Ministerstvu spravedlnosti žádost o prověření postupu Okresního soudu v Litoměřicích a Krajského soudu v Ústí nad Labem v případě Sofie a Lucase Fiordalisi – Krajníkových. MPSV zároveň podává stížnost na soudkyni Okresního soudu v Litoměřicích.

MPSV považuje násilný převoz dětí Krajníkových do Argentiny za porušení dětských práv. Je zcela nepochybné, že děti byly tímto postupem vystaveny „psychické újmě a nesnesitelné situaci“. Podle názoru ministerstva soudy tentokrát pochybily při aplikaci haagské Úmluvy o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí a nezohlednily ani ustanovení Úmluvy o právech dítěte a Listiny základních práv a svobod. **MPSV zároveň požádalo Ministerstvo spravedlnosti o podání podnětu k Nejvyššímu soudu, aby zaujal stanovisko, které by sjednotilo rozhodování soudů v podobných případech.**

Děti Krajníkovy pobývaly v České republice poslední 4 roky – holčička od dvou, chlapec od pěti let. Se svým otcem byly během té doby v kontaktu zřídka, převážně po telefonu. Děti hovoří pouze česky. Z hlediska dopadů na psychiku dětí považuje MPSV za naprosto nepřijatelné, aby děti po čtyřech letech pobytu s matkou v ČR byly bez jediného předchozího upozornění odvezeny za asistence policie a soudního vykonavatele do Argentiny. **Podle MPSV je zcela evidentní, že práva dětí a jejich přání nebyla naprosto nijak zohledněna.** Je velmi pravděpodobné, že následky traumatu způsobeného touto psychickou újmou si děti ponесou celý život. Pokud příslušné orgány hájí základní práva dětí tak, jak je deklarováno ve všech mezinárodních úmluvách, měly skutečně upřednostnit zájem dětí a nikoli jejich rodičů.

Mezi základní práva dětí patří samozřejmě i právo na styk s oběma rodiči. Ovšem z tohoto práva není možné činit povinnost. **Vždy je nutné, aby příslušné orgány individuálně posoudily aktuální situaci dětí a teprve poté a ve spolupráci s odborníky a zejména pak s ohledem na přání dětí** rozhodovaly o jejich budoucnosti. V případech, kdy mají děti navázat kontakt s rodičem, kterého dlouho neviděly a ze kterého mají z nějakého důvodu strach, je třeba postupovat opatrně s ohledem na dětskou psychiku. Rodič by se měl s dítětem setkávat nejdříve například na půdě specializovaných center a pod dohledem profesionálů. Teprve po několika setkáních může dítě s rodičem odejít.

O odebrání dětí z péče rodiče rozhoduje soud. Na základě nařízení výkonu rozhodnutí pak tento úkon i realizuje. MPSV považuje za důležité zajistit, aby soudy při provádění mezinárodní úmluvy posuzovaly jednotlivé případy především **s ohledem na nejlepší zájem dětí.** Aby volily při realizaci výkonu rozhodnutí týkajících se dětí takový postup, který bude pokud možno co nejméně zasahovat do dětské psychiky.

Kateřina Beránková, tisková mluvčí MPSV

www.mpsv.cz, www.noviny-mpsv.cz

Ministerstvo práce a sociálních věcí vzniklo v roce 1990. Do jeho kompetence spadá sociální politika (problematika zdravotně postižených, sociální služby, sociální dávky, rodinná politika apod.), sociální pojištění (důchody, nemocenské, apod.), oblast zaměstnanosti (trh práce, podpora zaměstnanosti, zahraniční zaměstnanost apod.), pracovněprávní legislativa, bezpečnost a ochrana zdraví při práci, rovnost žen a mužů, migrace a integrace cizinců, oblast čerpání finanční pomoci z ESF, atd. K 1. lednu 2005 činil počet systemizovaných pracovních míst v celém resortu práce a sociálních věcí 18 194. Mezi organizace, které MPSV metodicky řídí, patří úřady práce, Česká správa sociálního zabezpečení, Státní úřad inspekce práce, inspektoráty práce, Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí. MPSV přímo spravuje pět ústavů sociální péče - DÚSP Tloskov, ÚSP Zbůch, ÚSP Brno-Chrlice, ÚSP Brno-Královo Pole a ÚSP Hrabyně. Mezi příspěvkové organizace v resortu patří Výzkumný ústav práce a sociálních věcí, Institut výchovy bezpečnosti práce a Výzkumný ústav bezpečnosti práce.